

தானியலேன் புத்தகம் - நூற்ற அறுபத்த ஐந்த

தீர்க்கதரிசன நயெ்தலின் திரவிலக்கம்: மகா அலக்சாண்டரிடமிரந்த நவீன ரோம் வரவை

Jeff Pippenger
2024-03-29

இப்போது, அலக்சாண்டர் மகானின் திடீர் மரணத்திற்குப் பிந்தயை காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றை நாம் ஆராய்வோம்; அது கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டிலிரந்த டிபிவுக்காலமான 1798 வரவை உள்ள காலத்தவை பிரதிநிதித்தவப்புத்தகிறத.

அவன் எழும்பினபோது, அவன் ராஜ்யம் நொறுக்கப்பட்ட, வானத்தின் நான்கு காற்றுகளின் திசுகைக்குப் பிரிக்கப்பட்டவிடும்; அது அவன் சந்ததிக்கல்ல, அவன் ஆட்சி செய்த அதிகாரத்தின் படியுமல்ல; ஏனெனில் அவன் ராஜ்யம் அவர்களைத் தவிர்ந்த மற்றவர்களுக்காகப் பறிக்கப்பட்டவிடும். தற்கின் ராஜா பலமாயிரப்பான்; அவன் பிரபுக்களில் ஓரவனும் பலமாயிரந்த, அவனைவிட மலேலோங்கி அதிகாரம் சலெத்தவான்; அவன் அதிகாரம் மகத்தான அதிகாரமாயிரக்கும். ஆண்டுகளின் டிபிவில் அவர்கள் ஓரவரலோடொரவர் இணையுவர்; உடன்படிக்கை செய்யத் தற்கின் ராஜாவின் மகள் வடக்கின் ராஜாவினிடத்தில் வரவாள்; ஆனால் அவள் தன் புயத்தின் வல்லமையைத் தக்கவதைக்கொள்ளமாட்டாள்; அவனும் நிலைத்திருக்கமாட்டான், அவன் புயமும் நிலைக்காது; அவளும், அவளை அழைத்தவந்தவர்களும், அவளைப் பெற்றவனும், அந்தக் காலங்களில் அவளை வலுப்புத்தினவனும் ஒப்புக்கொட்க்கப்படுவார்கள். ஆனால் அவள் வரேர்களின் கிளையிலிரந்த ஓரவன் அவன் இடத்தில் எழும்பி, படயுடன் வந்த, வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டகைகள் நழைந்த, அவர்களுக்கு விரலோதமாக நடத்தி, வற்றி பெறவான். அவர்களுடயை தவேர்களயும், அவர்களுடயை அதிபதிகளயும், அவர்களுடயை வளெளியும் பொன்னுமான விலயுயர்ந்த பாத்திரங்களயும் சிறைப்பிடித்த எகிப்திற்குக் கொண்ட போவான்; மலேலும் அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அநகே ஆண்டுகள் நிலைத்திரப்பான். அப்பொழுது தற்கின் ராஜா அவன் ராஜ்யத்தக்கள் வந்த, பின்னர் தன் சொந்த தசேத்திற்குத் திரம்புவான். தானியலே 11:4-9.

இறதியில், அலக்சாந்தர் மகானின் ராஜ்யம் சிதறிப்போனபின், டிந்தயை அந்த ராஜ்யத்தின் ஆட்சிக் கட்டப்பாட்பிற்காக போராடியவர்கள் இரண்ட, டிக்கியமான ராஜ்யங்களாகச் சுரங்கினர். ஒன்றான ராஜ்யம் அலக்சாந்தரின் டிந்தயை பரேரசின் தனெ்பகதியவை கட்டப்படுத்தியது; மற்றொன்று வடபகதியவை கட்டப்படுத்தியது. அந்தப்

புள்ளியிலிருந்து தீர்க்கதரிசன விவரணையில் அவர்கள் எளிமையாகத் தற்கின் ராஜா மற்றும் வடக்கின் ராஜா என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். உலக ஆதிக்கத்திற்கான போராட்டம் வடக்கின் ராஜாவுக்கும் தற்கின் ராஜாவுக்கும் இடையே மட்டமே சித்தரிக்கப்படும் நிலையை அடந்த பின், அந்த இர ராஜ்யங்களின் அடையாளச் சின்னங்கள் அதிகாரம் மிழவதம் தொடர்கின்றன.

ஐந்தாம் வசனத்தில் தற்கின் ராஜா நிலநிறுத்தப்படுகிறான்; அவன் வல்லமையுள்ளவனாக இரக்கிறான்; ஆனாலும் வடக்கின் ராஜாவும் வல்லமையுள்ளவனாக இரக்கிறான், மேலும் அவனுடைய ராஜ்யம் பெரிதாக இரக்கிறது. பின்னர் ஆறாம் வசனத்தில், தற்கின் ராஜா வடக்கு ராஜ்யத்தின் ஒரு உடன்படிக்கையை முன்வைக்கிறான். சமாதான உடன்படிக்கை உறுதிசெய்யப்படுவது, தற்கின் ராஜா தனது மகளை வடக்கின் ராஜாவுக்கு அளிப்பதன்மூலமாகும்; அதனால் வடக்கின் ராஜா அவளை மணந்த, கட்டும்பப் பந்தத்தின் மூலம் அவருடைய உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்த மடியும். வடக்கின் ராஜா அதற்கு இணங்கி, தன் மனைவியைப் பிரித்தவதைத், தற்கிலிருந்து வந்த அரசுகுமாரியை மணந்தான்; இவ்வாறு அந்த உடன்படிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இறுதியில் தற்கத்திய அரசுகுமாரி ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள்; ஆனாலும் மடிவில் வடக்கத்திய அரசன் தனது புதிய மனைவியால் சோர்ந்து, தன் மதல் மனைவியிடம் செய்ததபோல அவளையும் ஒதுக்கிவைத்த, தனது மதல் மனைவியை மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்கிறான். ஆனால் மதல் மனைவி மீண்டும் நிலநிறுத்தப்பட்ட, வாய்ப்பைப் பெற்றவுடனே, அவள் வடக்கத்திய அரசனையும், அவன் தற்கத்திய மணவாட்டியையும், அவளுடைய குழந்தையையும், அவளுடன் வந்திருந்த எகிப்திய பரிவாரத்தாரையெல்லாம் கொன்றுவிட்கிறாள். தற்கத்திய அரசுகுமாரியையும் அவளுடைய குழந்தையையும் மதல் மனைவி கொன்ற இச்செயல், தற்கத்திய அரசுகுமாரியின் கட்டும்பத்தாரின் கோபத்தைத் தூண்டுகிறது; அப்போது அவளுடைய சகோதரர்களில் ஒருவன் ஒரு படையை எழுப்பி வடக்கத்திய ராஜ்யத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்த்கிறான்.

தற்கத்திய படையை வடக்கத்திய ராஜாவை வென்றது; அதன் பின், வடக்கத்திய ராஜாவைக் கொன்ற மதல் மனைவியும், அவனுடைய தற்கத்திய மணவாட்டியும், குழந்தையும் மரணதண்டனைக்குட்படுத்தப்பட்டனர். மதற்பெண்ணின் குமாரன், தனது தந்தையின் மரணத்தின் போது வடக்கின் ஆட்சி ராஜாவாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தவன், தற்கத்திய ராஜாவினால் பிடிக்கப்பட்ட, எகிப்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சல்லப்படுகிறான்; முன்னைய போர்களில் வடக்கத்திய ராஜ்யம் தற்கத்திய ராஜ்யத்திலிருந்து எடுத்துச் சென்ற சில எகிப்தியப் பொருட்களும் விக்ரகங்களும் அவனுடன் கொண்டுவரப்பட்டன.

செல்லப்படுகின்றன. எகிப்தில் இரந்தபோத, பிடிக்கப்பட்ட வடக்கத்திய ராஜா கதிரையிலிரந்த விழந்த இறக்கிறான். இந்த வரலாற்றை யூரையா ஸ்மித் பின்வரமாறு அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“வசனம் 6. ஆண்டுகளின் டிபிவில் அவர்கள் ஓரவரோடொரவர் இணையுவர்; ஏனெனில் தற்கின் ராஜாவின் மகள், உடன்படிக்கை செய்ய வடக்கின் ராஜாவிடத்தில் வரவாள்; ஆனால் அவள் தன் புயலின் வல்லமையை நிலைநிறுத்தமாட்டாள்; அவளும் நிலைநிறுத்தான், அவன் புயலும் இல்லலை; ஆனால் அவள் ஒப்புக்கொடுக்கப்படவாள்; அவளை அழைத்தவந்தவர்களும், அவளைப் பற்றவனும், இந்தக் காலங்களில் அவளை வலப்படத்தியவனும் அப்படியே ஒப்புக்கொடுக்கப்படவர்.”

எகிப்தின் ராஜாக்களுக்கும் சிரியாவின் ராஜாக்களுக்கும் இடயை அடிக்கடி யுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன. கறிப்பாக, எகிப்தின் இரண்டாம் ராஜாவான ப்டோலமி பிலடெல்புஸ் மற்றும் சிரியாவின் மூன்றாம் ராஜாவான ஆண்டியோகூஸ் தியோஸ் ஆகியோரின் காலத்தில் இது மிகுந்ததாக இரந்தது. இறுதியில், ஆண்டியோகூஸ் தியோஸ் தன் மந்தையை மனவையான லயொசிசயையும் அவளடயை இர மகன்களையும் விலக்கி வதைத்த, ப்டோலமி பிலடெல்புஸின் மகளான பரெனீகையைத் திரமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பரேில் அவர்கள் சமாதானம் செய்ய ஒப்புக்கொண்டனர். அதன்படி, ப்டோலமி தன் மகளை ஆண்டியோகூஸிடத்தில் கொண்டு வந்து, அவளடன் மிகப் பெரிய சீதனத்தையும் அளித்தான்.

“ஆனால் அவள் புயத்தின் வல்லமையைத் தக்கவதைத் கொள்ள மாட்டாள்; அதாவது, அந்தியோகூசினிடத்தில் அவளக்கிரந்த செல்வாக்கும் அதிகாரமும். அப்படியே அது நிகழ்ந்தது; ஏனெனில் அதற்குப் பின்னர் சிறித காலத்திலயே, காதலின் ஓர் உந்ததலினால், அந்தியோகூசு தன் மந்தையை மனவையான லவோதிக்கயையும் அவளடயை பிள்ளகையையும் மறுபடியும் அரண்மனைக்குக் கொண்டுவந்தான். பின்னர் தீர்க்கதரிசனம் இவ்வாறு சொல்லுகிறது: ‘அவனும் [அந்தியோகூசு] நிலைத்திருக்க மாட்டான், அவன் புயமும், அல்லது சந்ததியும். லவோதிக்கே மீண்டும் அரளிவும் அதிகாரத்திலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டபோது, தனது மனநிலையின் மாறுபாட்டினால் அந்தியோகூசு தன்னை மறுபடியும் அவமதித்த, பரெனீக்கயை மீண்டும் அழைத்தக் கொள்ளக் கூடமோ என்று அஞ்சினாள்; அத்தகயை ஓர் நிகழ்ச்சிக்கதிராக அவளடயை மரணத்ததைத் தவிர வேறொன்றும் பயனுள்ள பாதகாப்பாக இரக்காத என்ற எண்ணி, சிறித காலத்திலயே அவனக்குப் பாய்ச் சரேத்தாள். பரெனீக்கயினால் உண்டான அவளடயை சந்ததியும் ராஜ்யத்தில் அவனக்கு பின்செல்லவில்லை; ஏனெனில் சிங்காசனத்ததைத் தன் மூத்த மகனான செலவேக்குஸ் கல்லினீக்கசுக்குப் பாதகாப்பதற்காக லவோதிக்கே நிகழ்வுகளை அப்படியே நடத்தினாள்.”

“ஆனால் அத்தகைய தஷ்டத்தனம் தண்டனையின்றி நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்க டிடயவில்லை; இதனைத் தீர்க்கதரிசனம் மலேம் டுன்னறிவிப்பதபோலவும், பின்னைய வரலாறு நிரூபிப்பதபோலவும் உள்ளது.

“வசனம் 7. ஆனால் அவளடயை வரேலிரந்த ஓர் கிளாை அவளடயை பதவியில் எழும்பும்; அவன் ஓர் படயைடன் வந்து, வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டகைகள் நழைந்து, அவர்களுக்கு விரோதமாகச் சயெல்பட்ட, வற்றி பறெவான். 8. மலேம் அவர்களடயை தயெ்வங்களயையும், அவர்களடயை அதிபதிகளயையும், வள்ளியினாலும் பன்னினாலும் ஆன அவர்களடயை விலயையர்ந்த பாத்திரங்களயையும் சிறபிடித்த எகிப்துக்குக் கொண்டு போவான்; மலேம் அவன் வடக்கின் ராஜாவை விட அதிக ஆண்டுகள் நிலைத்திருப்பான். 9. அப்பொழுது தறெகின் ராஜா அவளடயை ராஜ்யத்திற்குள் வந்து, பின்னர் தன் சொந்த தசேத்திற்குத் திரும்புவான்.”

பரெனேசுடன் அதே வரே மூலம் தோன்றிய இந்தக் கிளாை அவளடயை சகோதரனான ப்டோலமி யூளர்கதேதலே ஆவான். அவன் தன் தந்தயான ப்டோலமி பிலடெல்புஸுக்குப் பின்பு எகிப்தின் இராஜ்யத்தில் ஆட்சி ஏற்ற உடனயே, தன் சகோதரியான பரெனேசின் மரணத்திற்கு பழிதீர்க்கும் தீவிர வறெயால் எரிந்தவனாய், ஓர் மாபரெம் படயைை எழும்பி, வடக்கத்திய ராஜாவின் நாட்டின்மலே படயைடெத்தான்; அதாவது, தன் தாயான லவோதிகயுடன் சரேந்து சிரியாவில் ஆண்ட சலெுகஸ் கல்லினிகஸின் ஆட்சிப்பரப்பின்மலே. அவன் அவர்களை மறேகொண்டு வல்லமயைடறந்து, சிரியாவயையும், கிலிகியாவயையும், யூிராத்தக்கு அப்பாலுள்ள மலேநிலப்பகுதிகளயையும், ஏறக்கறயை டுழ ஆசியாவயையும் வன்றான். ஆனால் எகிப்தில் தன் வீட திரும்ப வணேடும்னெக் கோரம் கலகம் ஓன்று எழந்ததாகக் களேவிப்பட்டபோது, அவன் சலெுகஸின் இராஜ்யத்தைச் சூறயாடி, நாற்பதாயிரம் தாலந்துகள் வள்ளியயையும் விலயையர்ந்த பாத்திரங்களயையும், இரண்டாயிரத்த ஐந்நூறு தவேர்களின் சிலகைளயையும் எடத்தக்கொண்டான். இவற்றில், டுன்பு காம்பிசலே எகிப்திலிரந்து எடத்தச் சன்ற பாரசீகத்தக்குக் கொண்டு போன சிலகைளும் இரந்தன. டுற்றிலும் விக்கிரகாராதனைக்குக் கொடக்கப்பட்டிரந்து எகிப்தியர், இவ்வாறு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தங்கள் சிறபெட்ட தவேர்களை அவன் மீட்டளித்ததற்கான பாராட்டாக, ப்டோலமிக்கு யூளர்கதேதலே, அதாவது “நன்மை செய்பவன்” என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்கள்.

“இது, பிஷப் நியூட்டனின் சூற்றப்படி, பண்டயை வரலாற்றாசிரியர்களிடமிரந்து எடத்தக்கொள்ளப்பட்ட ஜரெமியின் விவரணம் ஆகும்; ஆனால் இதே விவரங்களில் பலவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்ற ஆசிரியர்கள் இன்னும் நிலவுகின்றனர் என்று அவர் சூறகிறார். லாவோதிகே, அந்தியோகஸை கொன்றதும், அதன் பின்

பரெனீகயேயும் அவளடயை கழந்தயையும் கொன்றதம் அறிந்த, அந்தக் கொலகைக்குப் பழிவாங்குவதற்காக பிலடெல்பஸின் மகனாகிய ப்தொலமீ சிரியாவை ஆக்கிரமித்து, லாவோதிகயேகைக் கொன்று, பாபிலோன் வரயைலும் டின்னறீனான் என்ற அப்பியன் எமக்குத் தரெவிக்கிறான். பொலியஸிடமிருந்த நாம் அறிகிறதாவது, யூளர்கதேஸ் எனப் பட்டமிடப்பட்ட ப்தொலமீ, தன் சகோதரியான பரெனீகே கொபூரமாக நடத்தப்பட்டதினால் மிகவும் சினந்தழெந்த, ஒரு படயைடன் சிரியாவுக்கள் சனென்று, சலெசியா நகரத்தைப் பிடித்தான்; அந்த நகரம் பின்னர் சில ஆண்டுகள் எகிப்தின் அரசர்களின் படதைளங்களால் காக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அவன் வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டகைகள் நழைந்தான். போலியனேஸ், யுத்தமோ போராட்டமோ இன்றியே, டாரஸ் மலயைலிருந்த இந்தியா வரயைலான எல்லா தசேங்களையும் ப்தொலமீ தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறான்; ஆனால் அவன் அதை மகனக்குப் பதிலாகத் தவறாகத் தந்தயைிடம் சரேத்தக் கூறுகிறான். ஜஸ்டின் கூறுவதாவது, உள்நாட்ட கலகத்தின் காரணமாக ப்தொலமீ எகிப்துக்கு மீள அழகைப்படவில்லை என்றால், சலெசியின் டுடி இராச்சியத்தையும் அவன் கைப்பற்றியிருப்பான். இவ்வாறு தறெகின் ராஜா வடக்கின் ராஜாவின் ஆதிக்கத்தக்கள் வந்து, தீர்க்கதரிசி டின்னறிவித்தபடியே தன் தசேத்திற்குத் திரம்பினான். மலேம் அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அதிக ஆண்டுகள் உயிரோடிருந்தான்; ஏனெனில் சலெசியஸ் கல்லினிகஸ் தன் கதிரயைலிருந்த விழந்ததினால் நாடகடத்தலில் இறந்தான்; ப்தொலமீ யூளர்கதேஸ் அவனை விட நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் மலோக உயிரோடிருந்தான்." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 250-252.

ரோமாவின் ஒரு தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்பும், ஆகயைால் வடதிசை ராஜாவினதம், சிம்மாசனத்தில் நிலநிறுத்தப்படவதற்காக டுன்று புவியியல் தடகைளவை வெல்ல வணெடியது ஆகும். அலகெச்சாந்தரின் சிதறிப்போன இராஜ்யத்தின் பிந்தயை காலத்தில் தோன்றிய டுதல் வடதிசை ராஜா, கி.டி. 316 மற்றும் 312 ஆண்டுகளுக்கிடயையில் சிறிது காலம் தனெந்திசை ராஜாவாகிய தாலமியின் கீழ் தளபதியாகச் சலெவித்த சலெவேக்கஸ் நிகாதோர் டுலம் நிறுவப்பட்டான். "தனெந்திசை ராஜா வலிமயையிரப்பான்; அவன் அதிகாரிகளில் ஒருவனும் வலிமயையிரப்பான்; அவன் அவனைவிட அதிக வல்லமயைடவைான்" என்று கூறும் ஐந்தாம் வசனம் இந்த உண்மயைசை சுட்டிக்காட்டுகிறது. தாலமியே தனெந்திசை ராஜாவையிரந்தான்; அவனக்கொரு தளபதி (அவன் அதிகாரிகளில் ஒருவன்) இரந்தான்; அவன் தாலமியைவிட வலிமயைள்ளவனாக ஆக நியமிக்கப்பட்டிருந்தான்; மலேம் ஐந்தாம் வசனத்தின் இறுதிப் பகுதி, "அவன் ஆட்சி சலெய்வான்; அவன் ஆட்சி மகத்தான ஆட்சியாக இரக்கும்" என்று கூறுகிறது. தாலமியின் தளபதியான

சலெவேக்கஸ் மதல் வடதிசை ராஜாவாக ஆக வணேட்டியிரந்தத. ஆனால் சலெவேக்கஸ் வடதிசை ராஜாவாக ஆகுவதற்கு, அவன் தனெந்திசை ராஜாவிடமிருந்த பிரிந்த, அதன்பின் மூன்று புவியியல் பகுதிகளை வல்ல வணேட்டியிரந்தத.

சலெக்கஸ் கைப்பற்றிய மதல் பகுதி கி.மு. 301-இல் கிழக்காகும். பின்னர் அவர் கி.மு. 286-இல் மறேகையும் (அது கசாண்டரின் வாரிசால் கைப்பற்றப்பட்டிருந்தது) கைப்பற்றினார்; அதன் பின்னர் கி.மு. 281-இல் லிசிமாக்கஸை வனென்ற வடக்கில் தனது மூன்றாவது பிரதேசத்தையும் பற்றுக்கொண்டார். வடக்கின் ராஜா கி.மு. 281-இல் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டான்.

பின்னர் தறெகின் ராஜாவுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கை கி.மு. 252 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. ஆறு ஆண்டுகள் கழித்த, கி.மு. 246 ஆம் ஆண்டில், பரெனெிக்கே (தறெகின் ராஜகுமாரி), அவளடயை மகன், மலேம் அவளடன் இரந்த அவளடயை மடி சுற்றத்தாரும் கொல்லப்பட்டார்கள். அதன்பின்னர் தறெகின் ராஜா, லவோதிக்கையின் மகனான சலெக்கஸ் காலினிக்கஸைச் சிறைபிடித்த, தன்னுடன் எகிப்துக்கு கொண்டு, சனெறான்; அங்கே அவன் கதிரயைலிரந்த விடிந்த இறந்தான். வடக்கின் மதல் ராஜாவின் ஆட்சி கி.மு. 281 ஆம் ஆண்டிலிரந்த கி.மு. 246 ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்தது; அத் மிப்பத்ததைந்த ஆண்டுகளுக்கு ஒப்பாகும்.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் கறிப்பிடப்படும் வடக்கின் மதல் ராஜா, சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படவதற்காக மூன்று புவியியல் தடகைளை வனெறான். அதைப் போலவே, பகேன் ரோமும் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படவதற்காக மூன்று புவியியல் தடகைளை வனெறது [தானியலே 8:9-ஐ காண்க], மலேம் போப்பரசர் ரோமும் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படவதற்காக மூன்று புவியியல் தடகைளை வனெறது [தானியலே 7:20-ஐ காண்க]. அதைப் போலவே, நவீன ரோமும் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படவதற்காக மூன்று புவியியல் தடகைளை வல்லுகிறது [தானியலே 11:40-43-ஐ காண்க].

ஒரடிறை சிங்காசனத்தின் மலே நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், வடக்கின் மதல் ராஜா மிப்பத்ததைந்த ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். ஒரடிறை சிங்காசனத்தின் மலே நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், அயோக்கிய ரோம் ஒர "காலம்" (மிந்நூற்ற அறுபது ஆண்டுகள்) ஆட்சி செய்தது. ஒரடிறை சிங்காசனத்தின் மலே நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், பாப்பரச ரோம் "ஒர காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும்" (ஆயிரத்த இரநூற்ற அறுபது ஆண்டுகள்) ஆட்சி செய்தது. ஒரடிறை சிங்காசனத்தின் மலே நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், நவீன ரோம் ஒர அடயைாளப்பூர்வமான நாற்பத்திரண்ட மாதங்கள் (மலேம் "ஒர மணி நேரம்" என்றும் கறிப்பிடப்புகிறது) ஆட்சி செய்யும்.

“தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நிகழும்” என்ற சகோதரி வடை எமக்குத் தெரிவிக்கிறார். பின்னர் அவர் மடிப்பத்தொன்றாம் வசனம் முதல் மடிப்பத்தாறாம் வசனம் வரை மறேகோள் காட்டி, “இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டவற்றிற்கு ஒத்த காட்சிகள் நிகழும்” என்று கூறுகிறார். அந்த வசனங்களில், பாப்பரசு ரோம் (பாழாக்குகிற அரவர்ப்பு) கி.பி. 538-இல் சிங்காசனத்தில் “நிறுத்தப்பட்டகிறத”; பின்னர் அத தவேண்டயை ஜனங்களை “அநகே நாட்கள்” (ஆயிரத்த இரநூற்ற அறபத ஆண்டுகள்) தன்புறத்தகிறத; முதல் “சினம்” கி.பி. 1798-இல் நிறவைறேம் வரையில் அப்படியே தடொடர்கிறத. மடிப்பத்தொன்றாம் வசனம் முதல் மடிப்பத்தாறாம் வசனம் வரையிலான வரலாறு பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடசை ஆறு வசனங்களில் மீண்டும் நிகழ்கிறது; அதோட, அந்த வரலாறு ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை உள்ள பகுதிகளிலும் மற்றிலும் மின்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டள்ளது.

கி.ம. 281-ஆம் ஆண்டில் சலெயூகஸ் வடக்கின் ராஜாவாக நிறுவப்பட்டமடை, 538-ஆம் ஆண்டடை ஒத்திசகிறது. இவ்விரண்டும், மூன்று புவியியல் தடைகளை வன்றடக்கம் செயல் நிறவைபறேம் வளையில் வடக்கின் ராஜா அரியணை ஏறதலைக் கறிக்கின்றன. பாப்பரசரின் ஆட்சி காலம் பல வகைகளில் வளிப்படித்தப்பட்டள்ளது: ஆயிரத்த இரநூற்ற அறபத நாட்கள், நாற்பத்திரண்ட மாதங்கள், காலமும் காலங்களும் அரைக் காலமும், ஓர் இடவளி, மற்றும் மூன்றரை ஆண்டுகள். சலெயூகஸின் ஆட்சி மடிப்பத்தறந்த ஆண்டுகள் நீடித்தத; மடிப்பத்தறந்தின் பத்தில் ஒன்று, அல்லத தசமாகம், மூன்றரை ஆகம். மடிப்பத்தறந்த ஆண்டுகளின் பத்தில் ஒன்றும் “மூன்று-பள்ளி-ஐந்த” (3.5) ஆண்டுகள் என்றும் வளிப்படித்தப்பட்டகிறது. “மூன்றரை” என்பத பாப்பரசரின் ஆட்சி காலத்தின் ஓர் கறியீடாகம்.

1798 இல் தறெகின் ராஜாவான நெப்போலியன் போனபார்ட் (“அதிர்ஷ்டமள்ள மகன்” என்று பொரள்) போப்பரசைச் சிறபிடிக்கத் தன் தளபதியை அனுப்பியபோத, போப்பாட்சி தன் கொடிய காயத்தபைப் பறறத. அதன்பின் ஓர் ஆண்டக்கப் பிறகு, 1799 இல், தறெகின் ராஜாவால் சிறபிடிக்கப்பட்டிரந்த வடக்கின் முதல் ராஜாவபைப் போலவடை, போப்பரம் நிர்பந்த நாட்டில் மரித்தான். சலெடைகஸ் கல்லினிக்கஸ் எகிப்தில் சிறவைசத்தில் இரந்தபோத கதிரயைலிரந்த விழந்த இறந்தான். மிரகத்தின் மலை ஏறியிரந்தவன் போப்பரடை. அந்த மிரகம், போப்பர் தன் சாத்தானிய செயல்களை நிறவைறேறப் பயன்படித்திய அரசியல் அமைப்பைச் சட்டிக்காட்டியத. அந்த மிரகம் 1798 இல் கொல்லப்பட்டத; அந்த மிரகத்தின் மலை ஏறி அதன்மலை ஆட்சி செய்த போப்பர் ஓர் ஆண்டக்கப் பிறகு இறந்தான். சலெடைகஸ் கல்லினிக்கஸ் தாம் ஏறியிரந்த கதிரயைலிரந்த (அதாவத அவர் ஏறிச் சன்ற மிரகத்திலிரந்த) விழந்த இறந்தான். 1798 மற்றும் 1799 ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழந்த போப்பாட்சியின் சிறபிடித்தல், வடக்கின் முதல் ராஜாவின் சிறபிடித்தலினால் மற்றிலும் மின்மாதிரியாகக்

கறிக்கப்பட்டிரந்தத.

வடக்கத் தரப்பின் ராஜாவின்மலே தற்குத் தரப்பின் ராஜாவின் கோபத்ததைத் துண்டியத டுறியபிக்கப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையாகும்; இது பரெனேகே (தற்கின் மணப்பணை) ஒதுக்கித் தள்ளப்படவதாலும், பின்னர் லயோதிக்கயோவின் கயைால் அவள் மரணமடவைதாலும் கறிக்கப்பட்டுகின்றது. 1797 ஆம் ஆண்டில் நடுப்போலியன் புரட்சிகரப் பிரான்சும் பாப்பரசர் அரசுகளும் இடயைே ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையில் நுழைந்திருந்தான். இத்தாலியின் அங்கனா மாகாணத்தில், அந்த உடன்படிக்கையில் கயைழைத்திடப்பட்ட தலென்டினோ என்னும் நகரத்தின் பயெரால் அந்த உடன்படிக்கை அழகைக்கப்பட்டது. 1798 பிப்ரவரி மாதத்தில் பிரான்ஸ் பாப்பரசரைச் சிறபிபித்தபோது அது அதிகாரப்பூர்வமாக டிபிவுக்கு வந்தது. அந்த உடன்படிக்கை ரத்த செய்யப்பட்டதற்கான காரணம், தன் புரட்சியைப் பரப்புவதற்கான பிரான்சின் டியற்சியே ஆகும்.

நடுப்போலியனின் ஜனெரல் டுபோ, 1797 ஆம் ஆண்டில் அக்காலத்தில் பிரான்சின் ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கமான டரைக்டரியால் அனுப்பப்பட்ட பிரெஞ்சுப் படயைடுப்பு படயின் ஒரு பகுதியாக ரோமில் இருந்தார். ஜனெரல் டுபோ ரோமில் இருந்ததயையும் உட்கொண்ட இத்தாலிக்கான பிரெஞ்சுப் படயைடுப்பின் நோக்கம், இத்தாலியத் தீபகற்பத்தில் பிரெஞ்சுப் புரட்சிப் படகைளால் நிறுவப்பட்ட, கறுகிய காலமே நிலைத்திருந்த சார்பு அரசாகிய ரோமக் கடியரசுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகும். இக்காலகட்டத்தில், ஜரோப்பா டுழுவதம் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தலும் புரட்சியின் இலட்சியங்களைப் பரப்புவதும் ஆகியவற்றில் பிரெஞ்சுக்காரர் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இத்தாலியில், மன்னராட்சிகளை கலதைத்தெறிந்து, பிரெஞ்சுக் கடியரசை டுன்மாதிரியாகக் கொண்ட கடியரசுகளை நிறுவுவதயைே அவர்கள் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

டுபோவின் ரோமிலான இருப்பும் நடவடிக்கைகளும், பாப்பரசரின் மாநிலங்களை ஆதரித்தவர்களயையும் உள்ளூர் அரிஸ்டோகிராட்களயையும் உட்பட, பழமவைவாதக் கழக்களின் எதிர்ப்பதைத் துண்டின. 1797 ஆம் ஆண்டின் டிசம்பரில், பிரெஞ்சு படகைளக்கும் பாப்பரசரின் மாநிலங்களை ஆதரித்தவர்களுக்கும் இடயைிலான மோதலின்போது, ஜனெரல் டுபோ படுகொலை செய்யப்பட்டார்; இதனால் அடுத்த ஆண்டில் போப்பரை சிறபிபிக்க ஜனெரல் பரெ்தியவேவை அனுப்ப நடுப்போலியனுக்கான வளைப்படயைான காரணம் உரவானது. தற்கின் அரசர்களுக்கும் வடக்கின் அரசர்களுக்கும் இடயைிலான டுறிந்த சமாதான உடன்படிக்கை, இரு வரலாறுகளிலும் வடக்கின் ராஜா தற்கின் ராஜாவினால் சிறபிபிக்கப்படவதற்கான உந்ததலவை வழங்கியது.

எட்டாம் வசனம், "அவர்களடயை தவேர்களயையும், அவர்களடயை அதிபதிகளயையும், வளைளி மற்றும் பன்னினால் ஆன அவர்களடயை

விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும் சிறையாக்கி எகிப்துக்குக் கொண்டு போவான்” என்ற தூறுகிறது. இந்த வசனத்தின் நிறுவனத்திற்குமாக பட்டோலமி எகிப்துக்குத் திரும்பியபோது, வடக்கின் ராஜாவினால் மன்பு அவர்களிடமிருந்து எடுத்தச் செல்லப்பட்டிருந்த அவர்களிடையே விக்கிரகங்களையும் கலவைப்பொருட்களையும் திரும்பிக் கொடுத்ததற்கான பாராட்டாக, எகிப்தியர் அவனுக்கு “யூளர்கெட்டீஸ்” (நன்மை செய்பவன்) என்ற பட்டத்தை வழங்கினர். 1798-ஆம் ஆண்டில், பிரெஞ்சுக்காரர்களால் ரோம் கொள்ளையிடப்பட்டது. ஓரே ஓரே நாளிலயே, வலுவான இராணுவக் காவலின் கீழ், கதிரகைகள் இடித்துச் சென்ற ஐந்து வாகனங்கள் நகரத்திலிருந்து வளையறையிற் சென்றதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவு செய்கிறார்கள்.

அந்த அணிவகுப்பில், தொலென்டின்மேலின் மீறப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கைக்கிணங்க பிரான்ஸ் தன்னகப்படுத்திக் கொண்ட எண்ணற்ற தொன்மையான சிற்பங்களும் மறுமலர்ச்சி கால ஓவியங்களும் அடங்கியிருந்தன. அவ்வகை கலவைப்பணிகளில் Laocoon கழிச் சிற்பம், Belvedere Apollo, Dying Gaul, Cupid and Psyche, Naxos-இல் Ariadne, Medici Venus, மற்றும் Tiber, Nile ஆகியவற்றின் மகத்தான உருவச்சிலகைகள்; Raphael-இன் நசெவுத் திரகைகள் மற்றும் ஓவியங்கள், அவற்றில் Transfiguration, Madonna di Foligno, Madonna della Sedia ஆகியவை; Titian-இன் Santa Conversazione; மலேம் பல படவைப்புகள் அடங்கின. இவ்வாறு கொள்ளையிடப்பட்ட இந்தப் பொக்கிஷங்கள், 1807-இல் திறக்கப்பட்ட Louvre-இலுள்ள Musee Napoleonian-இல் காட்சிப்படுத்தப்படவதற்கு இன்னும் சில ஆண்டுகள் ஆகின. எகிப்தியரின் பொக்கிஷங்களைத் திரும்பிக் கொடுத்ததற்காக Ptolemy போற்றப்பட்டதுபோல, ரோமிலிருந்து எடுத்தச் செல்லப்பட்ட பொக்கிஷங்கள் Napoleon-ன் பெயரால் அழகைக்கப்பட்ட அரங்காட்சியகப் பகுதியில் வைக்கப்பட்டன.

ஐந்தாம் வசனத்திலிருந்து ஒன்பதாம் வசனம் வரை, கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த 1798 மற்றும் 1799 ஆம் ஆண்டுகளில் மடிவடையும் வரலாற்றுக்கு ஒரு மூலமையான இணைநிலையாக இருக்கின்றன. அவை மடிப்பதொன்றாம் வசனத்திலிருந்து மடிப்பதாறாம் வசனம் வரை உள்ளவற்றோடு ஒத்தப்போகின்றன; அவை அதிகாரத்தின் கட்சி ஆற வசனங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டள்ளன; அங்கு, நவீன ரோம் மூன்று தடகளையும் வலென்ற இறதியில் உதவ யாரமில்லாமல் தன் மடிவடை அடையும் இறதி அதிகாரமளிப்பை விவரிக்கின்றன. பின்னர் பத்தாம் வசனம் 1989 ஆம் ஆண்டின் வரலாற்றை எடுத்தரகைக்கிறது.

ஆனால் அவன் மகன்கள் துண்டப்பட்ட, பெரும் படகைகளின் திரளான துட்டத்தைச் சேர்ப்பார்கள்; அவர்களில் ஒருவன் நிச்சயமாக வந்து, பெருக்கெடுத்த வள்ளம்போல் பாய்ந்து கடந்த செல்வான்; பின்னர் அவன் திரும்பி வந்து, தன் கோட்டையின்வரைத் துண்டப்பட்டிருப்பான். தானியவே 11:10.

பத்தாம் வசனத்தின் வரலாற்ற நிறவைற்றம் 1989 ஆம் ஆண்டை
முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது; அப்போது, ரொனால்ட் ரீகன்டன்
இரகசியக் கூட்டணியில் இரந்த பாப்பாட்சியம், சோவியத் ஒன்றியம்
(USSR) பரெஸ்ட்ரோய்காவின் பின்விளவைக கலந்தபோது, அதன்
கோட்டையாகிய ரஷ்யாவை மட்டும் விட்டவிட்ட, சோவியத்
ஒன்றியத்தை "பரெக்கடெத்த" "கடந்த சன்றத."

முடிவுகாலத்தில் தறெகின் ராஜா அவனதைத் தள்ளுவான்; வடக்கின்
ராஜா இரதங்களோடும் கதிரவைரரோடும் அநகேக் கப்பல்களோடும்
சுழற்காற்றைப் போல அவன்மலே வந்த சரேவான்; அவன்
நாடகளக்கள் நழைந்த பரெக்கடெத்த கடந்த போவான். தானியலே
11:40.

பத்தாம் வசனத்தின் வரலாறு, கி.மு. 246-இல் தறெகின் ராஜா வடக்கின்
ராஜாவை வன்றதற்கதிரான ஓர பதிலடியை
பிரதிநிதித்தவப்படுத்துகிறது; மலேம், 1798-இல் தறெகின் ராஜா வடக்கின்
ராஜாவை வன்றதற்கதிரான ஓர பதிலடியையும் முன்மாதிரியாகக்
காட்டுகிறது. நாற்பதாம் வசனம், 1798-இல் முடிவுகாலத்தடன்
தொடங்கியது; அப்போது தறெகின் ராஜா (நாத்திகப் பிரான்ஸ்)
வடக்கின் ராஜாவிற்கு (பாப்பரசரின் அதிகாரத்திற்கு) மரணக்காயத்தை
அளித்தான்; மலேம், 1989-இல் முடிவுகாலத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தின்
சிதவைடன் அத நிறவைறையது. 1798-இல் உள்ள முடிவுகாலம்,
"முடிவுகாலத்தில் தறெகின் ராஜா அவனதை முட்டவான்" என்ற
சொற்றொடரால் நாற்பதாம் வசனத்தில்
பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறது. வசனத்தின் கடசை பகதியைப்
பிரிக்கும் "கோலன்" (:) 1989-இல் அடுத்த "முடிவுகாலத்தை" கறிக்கிறது.
"அப்பொழுது வடக்கின் ராஜா அவன்மலே சுழல்காற்றைப் போல
இரதங்களோடும், கதிரவைரரோடும், பல கப்பல்களோடும் வந்த
விழுவான்; அவன் நாடகளக்கள் நழைந்த, வள்ளம்போல் பரெகி கடந்த
போவான்."

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டரையில் தொடர்ந்த ஆராய்வோம்.

"சயெற்பாட்டின் மலேயையில் தோன்றியுள்ள ஒவ்வொரு ஜாதியும்,
'காவலனும் பரிசுத்தவனும்' நிர்ணயித்த நோக்கத்தை அத
நிறவைற்றமோ என்பதை வள்ளிப்படுத்தவதற்காக, பூமியில் தன்
இடத்தைப் பிபிக்க அனமதிக்கப்பட்டள்ளது. உலகத்தின் மகா
பரேரசுகளாகிய பாபிலோன், மதியா-பாரசீகம், கிரகேகம், ரோம்
ஆகியவற்றின் எழ்ச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் தீர்க்கதரிசனம்
வரவைகக் காட்டியுள்ளது. இவற்றில் ஒவ்வொன்றினிடத்தம்,
கறந்த வல்லமையுடைய ஜாதிகளினிடத்தம் இரந்ததபோலவடே,
வரலாறு தன்னையே மீண்டும் நிகழ்த்தியது. ஒவ்வொன்றும் அதன்
சோதனைக் காலம் இரந்தது; ஒவ்வொன்றும் தோல்வியடைந்தது;
அதன் மகிமை மங்கிப்போனது; அதன் ஆற்றல் நீங்கிப்போனது;

அதன் இடத்தை மற்றொன்று பிடித்துக்கொண்டத....”

“பரிசுத்த வதேத்தின் பக்கங்களில் துளிவாக
வளிப்படத்தப்பட்டிருக்கும் ஜாதிகளின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் மூலம்,
வறும் புறத்தோற்றமானவும் உலகியலானவும் மகிமை எவ்வளவு
மதிப்பற்றத என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தன் சகல
வல்லமையுடனும் தன் மாட்சியுடனும் இரந்த பாபிலோன்,—அதற்கு
ஒப்பானதை இவ்வுலகம் பின்னர் ஒருபோதும் கண்டதில்லை,—அந்த
நாளின் மக்களுக்குத் திடமானதும் நிலையானதமாகத் தோன்றிய
அந்த வல்லமையும் மாட்சியும்,—எவ்வளவு டுற்றாக அத
மறந்தபோயிற்று! ‘புல்லின் புவைப்போல’ அத அழிந்தபோயிற்று.
தவேனதைத் தன் அஸ்திவாரமாகக் கொள்ளாத எல்லாவற்றும்
இவ்வாறே அழிகின்றன. அவரடயை நோக்கத்தோட, இணைந்தும்
அவரடயை சுவாவத்தை வளிப்படத்தியும் இரப்பவையே
நிலைத்திருக்க டுடியும். அவரடயை கொள்கைகளே நம் உலகம்
அறிந்தள்ள ஒரு அசைக்கடிபாதவகைகள்.” Education, 177, 184.